

drede Repræsentation vil kræve yderligere Ved-
erlag. — Det ærede Medlem omtalte endvi-
dere Bestemmelsen i § 3 om, at Personer, der
have udstaaet Straffearbejde, kunne anvendes
ved særlige Arbejdskommandoer. Bestem-
melsen er tagen fra den gamle Lov; jeg
tror for øvrigt, at den aldrig er bleven
anvendt, og jeg tror ogsaa, man kun vil
anvende den i Krigstilfælde eller lignende,
og saa tror jeg, de ville blive satte til en
særlig Kommando.

I § 5 har Ministeriet fundet det rig-
tigst at rette Ordet „Overfald“ til „fjendt-
ligt Angreb“. Det er en rent redaktionel
Ændring, som er foretaget, fordi Ordet
„Overfald“ ikke er saa omfattende som
„fjendtligt Angreb“, men nogen Bagtanke
ligger der ikke deri. Det betyder kun, at
naar Landet udsættes for Krig, skulle alle
møde efter den Bestemmelse, som Kongen
eller Regeringen efter Kongens Bemyndi-
gelse maatte træffe.

Jeg tror, det forholder sig rigtigt —
som fremhævet —, at der ikke finder Ind-
beretninger Sted til Justitsministeriet om
Vedteguinger i Rullen efter § 9. Jeg tror
overhovedet, det er forholdsvis sjældent,
at der finder Kendelse Sted ved Sessio-
nerne. Det gaar vist i Regelen baade
uden Kendelse og Vedtegning.

Forskellige ærede Medlemmer have
knyttet Bemærkninger til Lovforslagets
§ 22 om Adgangen til at bytte. Jeg men-
er, det vil være rigtigst, at de forskellige
Spørgsmaal, som her ere opstaaede — og
flere kunne maaske opstaa —, behandles i
Udvalget. Det er ogsaa de forandrede
Forhold, særlig her paa Sjælland, der have
bevirket, at man har ment at maatte komme
med andre Regler for Nummerbytningen.

Det ærede Medlem fra Middelfart
(Slengerik) spurgte, om der ikke kunde
gøres Undtagelse for de Personer, der
mente, at det stred mod deres Samvittig-
hed at aftjene deres Værnepligt. Jeg tror
ikke, det vilde være let at gennemføre en
saadan Regel, men ogsaa dette er en Ting,
vi kunne tage under Overvejelse i Udval-
get. Nogen Tvivl kan der vel ogsaa være,
om det ikke strider mod Grundloven. Det
Spørgsmaal maa jeg i alt Fald nærmere
overveje.

Dernæst spurgte det samme ærede
Medlem om Tiden for Sessionernes Afhol-
delse. Dette Spørgsmaal har ogsaa været
under Overvejelse i Justitsministeriet, og
vi ere betænkte paa at gøre en Foran-
dring. Naar det ikke allerede er sket, er
det, fordi jeg har ment, det var mere pas-
sende at gøre det samtidig med, at vi fik

en ny Værnepligtslov, som et Led i den
nye Ordning, og da der er Udsigt til at
faa dette Lovforslag gennemført i denne
Rigsdagssamling, er det blevet udsat.
Men jeg er ganske enig med det ærede
Medlem i, at det er en Ting, der bør
gøres.

Ligeledes er jeg enig med samme
ærede Medlem i, at man bør være saa
varsom som muligt med, at man ved Ud-
skrivningen ikke tager Folk, der ikke ere
tjenstdygtige. Man bør ved Sessionerne
vise stor Omhu, først og fremmest af Hen-
syn til de værnepligtige, thi der er ingen
Mening i, at en Mand, som paa Grund af
Legemsskade ikke kan aftjene sin Værne-
pligt, bliver indkaldt. Det river ham ud
af de borgerlige Livsforhold, under hvilke
han lever, og skader ham. Men ogsaa af
Hensyn til Staten bør man gøre det, thi
det fører til ikke liden Udgift at have
disse Efterkassationer og Hjemsendelser.
Jeg tror ogsaa, det er et af de Forhold, hvor
der bør ske en Forandring af den rent
faktiske Grund, at Værnepligtsalderen ned-
sættes fra 22 til 20 Aar, og i de Aar,
i hvilke denne Overgang bliver gennem-
ført, vil der blive et større Materiale,
saa at man vil kunne stille Fordrin-
gerne højere end nu. Derigennem opnaas
der en Besparelse for Statskassen og en
Lettelse for Borgerne. — De Spørgsmaal,
som det ærede Medlem stillede til mig
med Hensyn til § 49, vil jeg, for saa vidt
de overhovedet lade sig besvare, gerne
vente med at besvare til Udvalgsbehand-
lingen. Jeg er ikke forsynet med Materie-
ale til at besvare dem undtagen for et
Punkts Vedkommende, idet det er sagt
mig, at naar værnepligtige have faaet Af-
skedspas, anses det i Justitsministeriet
for givet, at de ikke kunne indkaldes.

Det ærede Medlem for Københavns
6te Valgkreds (Hammerich) gjorde nogle
Bemærkninger til § 13. Han mente, at
det var en særlig streng Bestemmelse, at
den, som ikke mødte paa den Session, for
hvilken han var pligtig at møde, ikke alene
fik en Bøde, men ogsaa mistede sin Ret
til Udsættelse. Bestemmelsen er tagen,
aldeles ordret, tror jeg, fra den nugæl-
dende Lov. Den samme Bemærkning, tror
jeg, kan gælde det ærede Medlems Bemærk-
ning til Lovens § 42 om, hvorledes værne-
pligtige kunne unddrage sig fra at møde
paa Sessionen ved at forlade Sessionsste-
det paa den paagældende Dag. Det er
saa tidt ved Love, at det egentlig
ligger lige for, hvorledes man kan om-
gaa dem, men glædeligt er det, at det